foto Michala K. Rocmanová, #EYE2016 Štrasburk

S evropským
PŘESAHEM

4/2021

ČESKÁ RADA DĚTÍ A MLÁDEŽE
ČRDM

ARCHA

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

S evropským **PŘESAHEM**

Tématem této Archy je „S evropských přesahem“, a tak když jsem přemýšlela nad psaním těchto řádků, opět mě popadla neutuchající chuť cestovat a poznávat krásy, které nám náš kontinent poskytuje. Možnosti, které byly dosud tak dosažitelné, se v nynější době staly výjimečnými, složitými, někdy i nemožnými. Tato situace nám pomáhá připomenout si, jak jsou pro mnohé z nás tyto zážitky a příležitosti cenné. Je však třeba si uvědomit, že evropský přesah je daleko větší. Nejde jen o cestování, exotické pokrmy a selfie, které si uděláme při návštěvě památek a hlavních měst.

Tímto textem bych chtěla povzbudit čtenáře k aktivnímu zapojení se do naší společnosti. Využívejme možnosti, které nám současná demokratická doba a členství v Evropské unii nabízí. Studujme přes program Erasmus, vyjíždějme dobrovolničit v rámci Evropského sboru solidarity, cestujme díky svobodám Schengenského prostoru. Využívejme však všech výše zmíněných možností opravdu produktivně a tvořme skrze ně dlouhodobá partnerství.

Ne nadarmo se říká: „Mysli globálně, jednej lokálně“. Koneckonců i Cíle udržitelného rozvoje (SDG), tvořené OSN, volají po udržování a zakládání partnerství k naplnění všech zvolených cílů jako řešení klimatické krize, cestě k méně nerovnostem či důstojné práci a kvalitnímu vzdělání. Každý z nás může přispět ke společnosti, ve které chceme společně žít. Příležitosti ke změnám v době pocovidové budou velké. Možností a forem zapojení se je spousta.

Mnozí z nás dnes už vidíme pomyslné světlo na konci tunelu covid-19. Opět začínáme plánovat, jak se podívat za hranice naší země. I my v INEXu vidíme stoupající počet přihlášek na naše zahraniční skupinové dobrovolnické projekty, které poskytujeme jako udržitelnou formu cestování.

Děkuji za to, že jsem součástí tohoto velkého celku, a přeji Vám, ať ten celek máte zase brzy možnost objevovat, třeba i skrze dobrovolnický projekt.

Lenka Kadeřábková,
ředitelka
INEX – Sdružení dobrovolných aktivit
foto Michala K. Rocmanová

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259 / 99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
110 00 Praha 1
tel.: 211 222 870
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439
Grafická úprava, sazba a lito Michala K. Rocmanová, akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha

23. ročník
Toto číslo vyšlo v červnu 2021.

Fotografie z archivu ČRDM a jejích členských organizací.

Foto na titulní straně Michala K. Rocmanová, #EYE2016 Štrasburk

Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která není určena k prodeji. Tisk zpravodaje finančně podpořilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Podrobné informace ke zpravodaji Archa: http://crdm.cz/archa

#STANDFORSOMETHING

Dne 6. května 2021 EYCA (Evropská asociace karet mládeže) odstartovala mladými lidmi vedenou kampaň na podporu účasti na Konferenci o budoucnosti Evropy s názvem #STANDFORSOMETHING.

Kampaň #STANDFORSOMETHING je součástí procesu Konference o budoucnosti Evropy, vyzývá mladé lidi k zaujetí stanoviska a vyjádření jejich názorů týkajících se oblastí, které jsou pro ně důležité.
Mladí mohou svým názorem přispět na speciálně vytvořené webové stránce https://futureu.europa.eu/.
Kromě toho se mohou zapojit do konverzace prostřednictvím facebookové skupiny We #STANDFORSOMETHING Conversations.
Během léta EYCA plánuje zorganizovat několik workshopů, setkání a debat za účasti politických lídrů, na nichž budou moci mladí lidé o budoucnosti Evropy diskutovat.
EYCA dále nabídne zdarma mladým lidem speciální edici digitální karty Evropské karty mládeže s cílem oslovit i neorganizovanou mládež a informovat ji o možnostech, které proces Konference o budoucnosti Evropy nabízí.
Iniciativa je financována Evropským parlamentem a realizována ve spolupráci s Evropskou asociací karet mládeže (EYCA) a jejími členskými organizacemi a je zaměřena na komunitu 7 milionů držitelů karet v celé Evropě. Jedním z poslání EYCA je přispívat k občanské účasti mládeže na největším demokratickém procesu na evropské úrovni a zajistit, aby hlas mládeže dosáhl na nejvyšší politickou úroveň.
Chcete-li mít přehled o všech novinkách, včetně aktivit, debat, soutěží, dárků atd. sledujte kanály sociálních médií kampaně: @standforsomething.eu a webové stránky www.eyca.cz a Facebook eyca.cz.

Kampaň #STANDFORSOMETHING řídí 21 mládežnických aktivistů z 16 členských států EU, jejichž cílem je zapojit mladé Evropany do diskuze o budoucnosti Evropy. Tváří kampaně v České republice se stal Adam Trunečka.
Další informace o projektu, partnerech a aktivitách pro mládež naleznete na webu www.istandfor.eu.

Jiří Gurecký
Evropská karta mládeže – EYCA

Mladí hasiči **BEZ HRANIC**

Přeshraniční spolupráci se tradičně daří v příhraničních oblastech. A tak nepřekvapí, že dnešní příběh je z Jihomoravského kraje, kde se kolektivy mladých hasičů zapojily do přípravy projektu „Budujme duševní mosty“.

Celá záležitost vychází z toho, že mimořádné události se hranicím nevyhýbají, a proto je dobré podporovat přeshraniční spolupráci, budovat vztahy mezi lidmi, obcemi, odbourávat předsudky nebo obavy a posilovat vzájemnou důvěru. Předpokládá se opakované pořádání třídenních setkání hasičské mládeže z Rakouska, Česka, Slovenska a Maďarska.
V letošním roce by se mládež setkala 20.–22. srpna v Rakousku. Cílem je umožnit mládeži setkávat se, komunikovat spolu, soutěžit a spřátelit se. Nejen rakouští iniciátoři tuto činnost chápou jako vklad do budoucnosti, kdy by někteří ze zúčastněných přešli do aktivní záchranářské služby.
Z každé země se zúčastní na padesát mladých lidí ve věku zhruba od osmi do 18 let. V plánu jsou hasičské, vzdělávací i zábavné aktivity v národnostně smíšených týmech. Rakouským organizátorům se navíc podařilo na projekt získat finanční prostředky z evropského projektu INTER-REG.
Přidanou hodnotou samotného plánování takového setkání prostřednictvím online konferencí je, že přináší pozitivní výsledky. Vedoucí pracující s dětmi a mládeží si vzájemně sdělují své zkušenosti, zvyklosti, představují si systémy práce. Například česká celostátní celoroční Hra Plamen, ta shodou okolností inspirovala nejen rakouské kolegy v oblasti vzdělávání mladých hasičů. Aktuálně nejzajímavější je sdílení zkušeností z posledního, covidového roku.
A tak nikoho nepřekvapí, že mezinárodní tým vedoucích je připraven uskutečnit plánované setkání při zhoršení epidemiologické situace po sítích. Všichni si ale přejeme, aby to bylo pěkně po staru, tváří v tvář!

Jaroslava Čečrdlová
Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska (SH ČMS)

S DEBATOU za evropské hranice

Michaela Dekařová (16), všestranná studentka pražského Mensa gymnázia o.p.s., je nejen členkou Národního parlamentu dětí a mládeže nebo oddanou skautkou, ale především nadšenou debatérkou.

Debatování se věnuje již od primy víceletého gymnázia, takže její zkušenosti jsou opravdu bohaté. Není tak divu, že ani přesun soutěže do online prostředí ji neodradil v debatě pokračovat. Je možné debatu řadit mezi činnosti s evropským přesahem? Jako Asociace debatních klubů jsme Míšu požádali, aby čtenářům tento aspekt debaty přiblížila ze svého pohledu – z centra dění – z perspektivy debatérky.

Václav Soukup,
ředitel Asociace debatních klubů, z. s.

Pod pojmem debatování si spousta lidí představí skupinu, dohadující se s ohromným zápalem, bez ohledu na to, zda se jedná o důležitý spor či o marginální spor bez jakéhokoli smyslu. Překřikují se, hádají a nikdy nedojdou k žádnému cíli či závěru. Opak je ale pravdou. Jak řekl Marek Vlastimil ve své knize *Něco v síti* [1]: „Důležité je si uvědomit, že debata není jen chaotická hádka, ale spíše důstojná argumentace s pevným řádem."
Snad každý, kdo se s pravou debatou setkal, totiž ví, že jde o skupinu lidí argumentujících o problémech se smyslem. Díky přesně daným pravidlům a řádu má každý prostor se vyjádřit i zeptat na doplňující otázky, každý vždy také dostane zpětnou vazbu ke svému výkonu. Jediné, co má skutečná debata společného s původní představou, je zápal a odhodlanost jednotlivců a týmů prosadit názor strany, kterou v debatě zastávají.
Jak prakticky vypadá taková debata? Po zjištění teze, tedy přesného znění tématu debaty, čeká všechny zúčastněné tvrdá práce. Jedná se o hledání, čtení a zjišťování informací tak dlouho, dokud se na něj debatéři nestanou skoro odborníky. Rozhodují se, jakou vybrat strategii, jaké použijí argumenty a pak je zase čeká hledání. Tentokrát důkazů, které by podpořily jejich argumenty a pomohly jim debatu vyhrát. Ačkoli se vám tato část může zdát nudnou, je naprosto nezbytná. Kromě jasných pravidel totiž debatu od hádky odlišují právě fakta, na nichž se zakládá.
Klíčové ale je, jaká témata se stávají předmětem debat, čemu tuto tvrdou práci věnují. Nejen že analyzují problémy České republiky nebo Evropy, velmi často se ale věnují také problémům mimoevropských zemí, a dokonce problémům společnosti jako celku. Tento rok jsem se toho naučila spoustu například o Severní Koreji, protože celou jarní částí sezóny nás provázela teze: *Západní demokracie by měly zlepšit situaci obyvatelstva KLDR*. Sledovala a četla jsem přímá svědectví severokorejských emigrantů, čerpala jsem ze zkušeností dokumentaristů a snažila jsem se zjistit i to, jaký postoj zaujímají vůči KLDR ostatní země. Uvědomuji si teď mnohem lépe, v jak špatné životní situaci mohou lidé v jiných zemích žít, ale například i to, jaké politické postavení Severní Korea na mezinárodní úrovni zaujímá a co to může i pro nás v České republice znamenat.

Společnosti jako celku se v letošní sezóně týkala například teze: *Veškerá reklama by měla být zakázána*. Při přípravě na tuto debatu bylo potřeba myslet ve velmi širokých souvislostech, protože nejen že v každé části světa může mít reklama trochu jiné dopady, ale hlavně působí reklama jinak na různé skupiny v populaci. Co se stane v Bangladéši, když se vinou reklamy v USA zvýší konzum? A jaký dopad má reklama na děti? Tohle vše a mnohem víc jsem si při přípravě na téma reklama začala uvědomovat.
Když pak tedy dojde na samotnou debatu, platí staré pořekadlo „kdo je připraven, není překvapen". Ta pravá zábava pro většinu debatérů, rozhodčích i fanoušků přichází ve chvíli, kdy první mluvčí zahájí svou řeč. V debatě proti sobě stojí dva týmy po třech lidech snažících se ve svých řečech přesvědčit rozhodčí o tom, že pravdu mají právě oni. Využívají k tomu argumenty a fakta. Důležité je umět vyjádřit svou myšlenku jednoduše a srozumitelně. Zvládnout mluvit šest minut v kuse, umět se ptát na správné doplňující otázky, ale hlavně dokázat ostatním naslouchat a reagovat na ně. Toto všechno jsou dovednosti pro debatu vskutku důležité. Snad nikdo z debatérů je však na začátku neovládal. Debatování je vše postupně naučilo. Stačí totiž jen

chtít, snažit se a zkoušet to. A hlavně nebát se začít. Když se rozhodnete začít, otevře se před vámi spousta příležitostí. Nejen v umění argumentace, ale také budete mít možnost cestovat po celé ČR a debatovat v českém i anglickém jazyce, jehož zlepšení debata velice podporuje. Účastnit se je možné i mezinárodních turnajů, díky kterým se podíváte do všech možných koutů světa. A pokud se takový turnaj koná v Evropě, například v Praze, debatéři z různých koutů světa přijedou za vámi. Mezinárodního turnaje Prague Debate Spring, organizovaného Asociací debatních klubů (ADK), se doposud účastnily nejen týmy z evropských zemí, ale například i týmy z Hongkongu, Izraele, Jižní Afriky, USA nebo Saúdské Arábie. Ať už se rozhodnete pro debatu v kterémkoli jazyce, na jakémkoli místě, poznáte mnoho skvělých, jedinečných, inteligentních a ambiciózních lidí, třeba i různých kultur. Naučíte se prezentovat sebe, své názory, ale také názory, s nimiž nesouhlasíte. Což bývá mnohdy mnohem složitější.
V posledních měsících zaznamenalo debatování mnoho změn. Ani jemu se nevyhnula současné epidemiologická situace. Setkávat se „naživo“ nebylo možné, ale ADK tomu přišla na kloub. Debatovat se dá totiž odkudkoli. A co k tomu potřebujete? Především motivaci, pak ale také zařízení s připojením k internetu a funkční mikrofon.

Díky ADK je pro mladé středoškoláky debata prostorem především pro učení se, překonávání sebe sama a posouvání se dál. Mě osobně naučila způsobu přemýšlení, který jen potvrzuje fakt, že každá mince má dvě strany. Znamená pro mě komunitu inspirativních mladých inteligentních lidí z celé České republiky, potažmo celého světa, s týmovým duchem, přehledem o světě, kritickým myšlením a touhou posouvat se dál. Jedná se o možnost trávit volný čas smysluplně a bavit se u toho. Jedná se o možnost formovat své názory i osobnost na základě fakt a kritického uvažování. A to vše navíc v širokém mezinárodním kontextu. Debatování je pro mě tedy zábava a poznání v jednom.

Michaela Dekařová
foto archiv ADK

---

[1] MAREK, Vlastimil. Něco v síti: fejetony, které vycházely od roku 1997 na internetu na adrese http://svet.namodro.cz. 1999. http://debatovani.cz/files/dokumenty/150907_metodika.pdf. ISBN 80-860-1357-X.

SPOLEČNĚ opravují kostel

Česko-německé fórum mládeže zorganizovalo 13.–16. května 2021 víkendový workcamp na záchranu kostela svaté Anny v Olešné na Tachovsku.

V roce 2019 koupil kostel od obce student a bývalý člen Česko-německého fóra mládeže Prokop Šícha. Novorománský kostel patří od roku 2010 mezi kulturní památky České republiky. Po desetiletí chátrání se kostel nachází v havarijním stavu.
Vize Prokopa Šíchy je záchrana a kulturní využití tohoto památkově chráněného kostela, pořádání kulturních a tvůrčích pobytů.
Nejedná se o první česko-německé setkání spojené s prací na kostele. Skupina mladých Čechů a Němců se sešla již v červnu 2020. Během roku proběhlo také několik neformálních brigád. Do oprav kostela se tak zatím zapojilo více než 100 mladých lidí, díky jejichž pomoci byla obnovena první třetina střechy, která byla zcela propadlá, a hrozilo tak zřícení kleneb.
„Olešná je naprosto magické místo. Má dar přitahovat zajímavé lidi. Vždy se tu sejde různorodá paleta lidí, kteří mají společný cíl – zachránit sv. Annu. Pro většinu z nás je práce na kostele dobrý balanc k často náročné duševní práci, kterou vykonáváme během pracovního týdne. Zároveň minulý rok, kdy se nesmělo nikam jezdit, jsme měli dobrý pocit ze smysluplně využitého volného času,“ říká Eva Müllerová, účastnice loňského i letošního workcampu a členka Česko-německého fóra mládeže.

Prokop Šícha
Česko-německé fórum mládeže

Chcete také příště přiložit ruku k dílu?
Ozvěte se na telefon: 725 589 316
Email: zachranannu@gmail.com

PODSKALÁČEK: Cesta kolem světa

Táborové putování po Evropě a ještě dál aneb Cesta kolem světa oddílu Podskaláček

S činností našeho oddílu se málokdy dostaneme za hranice. Není většinou čas ani prostor, možná i odvaha, pustit se někam dál. Proto jsme se jeden rok rozhodli jít cestování trošku naproti a přivést si svět přímo na tábořiště. Vyrazili jsme totiž v rámci táborové etapové hry kolem světa. Projeli jsme tak nejen státy v Evropě, ale i v Americe nebo Africe. Navštívili jsme jak okolní sousedy, tak i daleké domorodé kmeny.
Smyslem našeho putování bylo kromě her a zábavy přinést našim vodáckým členům trošku toho poznání. Samozřejmě jsme je nechtěli zahlcovat všemožnými suchými daty, ale chtěli jsme, aby poznali nové vlajky, zvláštnost různých jazyků, kulturní zvyky a tradice nebo aby nakoukli pod pokličku světového kulinářského umění.
Každý den na našem třítýdenním táboře byl tak jiný, speciální a tvarovaný právě tím, kam se naše kroky vydaly. Přesněji řečeno, kam nás zavedl náš letecký speciál provozovaný místní firmou Kadov – air lines, jež nás každé ráno nabrala a po někdy snadném přeletu, někdy po napínavé cestě plné turbulencí, vysadila. Hned se nás ujmula obsluha letiště, dala nám razítko do pasu, zkontrolovala, zda nepřevážíme zakázané zboží, a den mohl pomalu začít.
Zvolené téma kladlo poměrně značné nároky na přípravu. Každé ráno byla vztyčována nová vlajka aktuálního státu; vlajky se buď podařilo sehnat, nebo byly ušité na šicím stroji či ručně. Některé večery se proto nesly v duchu rukodělných cvičení, kdy prim hrály nitě a jehly. Nutno podotknout, že právě evropské vlajky patří mezi ty spíše jednodušší, a tak Rusko, Itálie, Německo nebo Francie vznikly snadněji, než Amerika nebo Kanada.
Správnou atmosféru navodil i vhodně napasovaný jídelníček. V Itálii jsme podávali pravou táborovou pizzu a špagety, ve Francii došlo na cibulačku a croissanty, ve Španělsku zase nechybělo národní jídlo paella, v Řecku čekal cestovatele nefalšovaný gyros, v Rusku masové pirohy. Pochvalu jednoznačně zasloužila naše kuchařská sekce, která vlastně pouze podle svých znalostí a vyhledaných receptů dokázala uvařit v podmínkách táborové kuchyně jakoukoliv evropskou, ba dokonce světovou delikatesu. Velký kus práce odvedla i zásobovací četa při nákupech, protože trefit ty správné italské špagety nebo vhodné koření na řecký gyros není nic jednoduchého.
Z hlediska etapového děje sledovali naši vodáci skrze státy obávaného zločince, jenž v každé zemi uloupil nějakou národní památku. Úkolem našich družin bylo tohoto gaunera odhalit, chytit a předat spravedlnosti. Jako vodítko jim k tomu sloužily i pravidelně vydávané ranní noviny.
V nich mohli táborníci objevit různé náznaky, a především informace z nich využít při závěrečné hře. Kromě těchto zpráv vycházely v táborovém tisku všemožné údaje právě o navštíveném státě, různé pikantnosti a zajímavosti.
I přes náročnost zvoleného tématu se povedlo za pouhých dvacet jedna dní proletět cestovatelům celý svět a kromě všemožných zážitků táborového rázu, doufáme, že si odnesli i hrstku nových znalostí a informací.

Libor Staněk
Podskaláček Strakonice

Mladí **CHOVATELÉ ZVÍŘAT** jsou evropští

Nejstarší historií našeho spolku Mladí chovatelé zvířat (MCHZ), respektive jeho předchůdce ČSCH (*Český svaz chovatelů, z. s., známý také pod dřívějším názvem Český svaz chovatelů drobného zvířectva, pozn. red.)* ***tvoří jedinečné letní dětské tábory se zvířaty, se kterými se začalo už v roce 1983.***

Tehdy se jich zúčastňovali pouze děti a vedoucí z Československa, přesněji z Čech a Moravy. Prvně jsme mezi účastníky měli mladou chovatelku ze Slovenska v roce 1990. Pak léta nově vzniklého státu patřila pouze tuzemským účastníkům až do roku 1998, kdy se na našem táboře ve Stádleci objevili tři cizinci – sourozenci až z dalekého Iráku, jeden z nich nám dokonce pomáhal jako oddílový vedoucí.

V roce 2009 náš spolek začal aktivně spolupracovat s chovatelským spolkem v Německu – v nedaleké obci Hörnitzu v Sasku. V následujícím roce jsme realizovali společný přeshraniční projekt v rámci Euroregionu Nisa „Práce s mladými chovateli v roce 2010“, který se skládal z několika částí během celého roku.
Byla to společná účast dětí na výstavě zvířat mladých chovatelů s mezinárodní účastí v Praze-Dubči a pak společná účast na našem tradičním táboře se zvířaty, tehdy uskutečněném v Rumburku.
Od toho roku, s výjimkou období omezení kontaktů kvůli pandemii, se scházíme každoročně, což znamená, že naše děti navštěvují výstavy zvířat v Hörnitzu a německé zase naše tábory a výstavy v Mikulášovicích. Od roku 2012 se již tyto společné akce pořádají každoročně za významné podpory „Společného programu česko-německých projektů setkávání mládeže „Rozjeď to s Tandemem!“.

Pro úplnost ještě musíme uvést, že od roku 2011, kdy jsme naše tábory začali pravidelně pořádat v Mikulášovicích-Salmově na naší táborové základně, jsou naše letní tábory trvale mezinárodní, když mezi táborníky byly také ještě děti z Francie, Japonska, Rakouska, Ruska, Ukrajiny a Vietnamu – a tak je tomu doposud.

V tuto dobu se už opět společně těšíme na návštěvu u našich přátel v Sasku na jejich výstavě zvířat, kterou, jak doufáme, letos již budou moci uspořádat.

Vlastimil Jura st.,
předseda MCHZ

Objevování nových **CEST**

Pionýr má nadnárodní přesah, bohaté zkušenosti s mezinárodními aktivitami a přátele po celém světě.

Naše mezinárodní činnost má nejrůznější podoby – jak účast v mezinárodních projektech, seminářích, workshopech, tak v mezinárodních táborech či výměnách zkušeností. Všechny mají společné jedno: Umožňují dětem a mladým lidem poznávat cizí kultury, a tím se je také učí respektovat. Pionýr učí děti přijímat odlišnost, a to se samozřejmostí a pohodou, dle ideálu Pionýra Přátelství.

PIONÝR

Zahraniční kamarádi:
Kromě našeho nejbližšího kamaráda DO Fénix (ze Slovenska), která působí od roku 1991 a je nám velmi blízká svojí činností a též jazykově, udržují i některé naše organizační jednotky na místní úrovni stálý kontakt se svými spřátelenými organizacemi v zahraničí. Jedná se například o Nuore Kotka Kekusiitto a Finnish Pioneer z Finska, Woodcraft–folk z Velké Británie či SJD – Die Falken z Německa.

Zážitků je mnoho – jeden příklad za všechny
(Erasmus+ – Hry v neformálním vzdělávání)
Na přelomu července a srpna roku 2019 vyrazil pionýrský tým z PS Otava Sušice vstříc nevšedním zážitkům a novým zkušenostem na Slovensko, kam je zavedl program Erasmus+.
Pět států – Česko, Slovensko, Makedonie, Polsko a Maďarsko, pět zástupců z každé země ve věku 14–17 let, pět kultur, pět národností, nespočet různých pohledů na svět. Všechny čekal program plný neotřelých aktivit, pohybových, vzdělávacích i těch kreativních. Každé ráno začínalo rychlou startovací hrou, která měla všechny probudit a připravit na dopolední činnost. Celý den byl pak věnován jednomu tématu, které se promítalo v edukativních úkolech a přednáškách. K tématům, která prezentovaly jednotlivé národnostní skupinky, patřily deskové hry, lidská a dětská práva ve hře, digitální prvky ve hře, komunikace a teambuildingové hry.
Český tým prezentoval zkušenosti s etapovými hrami, které jsou doménou našich každoročních letních táborů. Dopoledne proběhla teoretická přednáška, na odpoledne připravili krátkou etapovku s bodovým hodnocením a drobným pionýrskými odměnami pro všechny zúčastněné. Celý den pod naším vedením se velmi povedl a byl zakončen českým večerem, kdy účastníci zvládli kvíz o české historii, ochutnávku českých buchet, nechyběly hašlerky, lentilky, lázeňské oplatky ani taneční výuka mazurky a táborák s kytarou a zpěvem.

Co ke svým zážitkům řekli sami účastníci z Pionýrské skupiny Otava Sušice?
„Velmi zajímavá zkušenost, která mi dala dost do života. Skvělý lidi. Skvělé místo. Rozhodně hry, co se hrály, využiju v budoucnu. Půjde-li to, na 100% pojedu znovu.“
Martin, 16 let
„Byl to nejlepší týden v mém životě. Poznala jsem nové lidi a procvičila angličtinu. Ještě lepší by bylo ubytování na pokojích s cizinci. Jídlo bylo příšerný. Jela bych hned teď znova.“ Sofie, 14 let
„Hodně zajímavý týden v mém životě. Dal mi spoustu zkušeností i nových znalostí o cizích národnostech. Jsem naplněna zážitky a vděčná za možnost sem jet, určitě bych jela hned znova. Vadilo mi, že to trvalo jenom týden.“
Kája, 16 let
„Bylo to fajn. Dalo mi to nové zkušenosti. Poznal jsem spoustu nových lidí. Jel bych znovu. Výborná zelená paprika.“ Pavel, 16 let
„Bylo to skvělé. Moc jsem si to užil. Kdybych mohl jet příště, tak neváhám. Dalo mi to nové zkušenosti. Vzalo mi to chuť k jídlu.“ Viktor, 16 let

Připravila Anna Mindlová
Pionýr

Tomíci v projektu **AD FONTES**

Od září 2017 byla Asociace TOM hlavním spolkem v tříletém evropském projektu AD FONTES. Spolupracovali jsme se třemi německými partnery.

Už tradičně s krušnohorským spolkem Erzgebirgsverein, dále s žitavským partnerem Domino-soziale Projekte a nově s drážďanským střediskem ekologické výchovy Umweltzentrum Dresden.
Cílem projektu bylo vybudovat pestrou a stálou nabídku zážitkově-vzdělávacích programů na různá témata z oblasti ochrany přírody a krajiny, globální výchovy, historie a historických tradic, řemesel a zemědělství. Vše ovšem s přesahem do současnosti, pro lepší poznání a pochopení souvislostí a využití v dnešním životě.

Tomíci připravili programově čtyři témata, další čtyři programy sestavili saští partneři. Rok 2020 byl posledním rokem projektu. Otestovaly se vytvořené programy a připravily se pro dobu po projektu. Šest z nich je situováno do Oparenského mlýna a jeho okolí, zbylé dva potom na německou stranu Krušných hor.
Projekt vnímáme z naší strany jako velmi úspěšný. Díky dotaci z EU jsme byli schopni udělat další krok k vybudování environmentálního střediska v Oparenském mlýně.
V dalších letech budou vzdělávací programy nabízeny široké veřejnosti.

Lukáš Hušek, vedoucí manažer projektu Asociace TOM

Tomícký **ROŽMBERK** slavnostně otevřen!

V sobotu 5. června 2021 tomíci slavnostně otvírali novou vodáckou základnu v Rožmberku nad Vltavou.

Tomíci, připlouvající po vodě, byli bouřlivě vítáni

Nezalekli se deště a za vydatné přeháňky, hlasitého vítání vyloďujících se vodáků a zpěvu lidových písní to dali vědět všem v okolí.
Odhalili například originální vývěsní štít a svítící tabuli, takže už tomíky a Asociaci TOM na pravém břehu Vltavy nejde přehlédnout.
Dobově zrekonstruovaná základna se chlubí původními prvky z časů, kdy byla ještě židovským kupeckým domem. Z dílny Zlatých šípů do ní přibyly i všelijaké veselé dřevěné hrátky, které doplnila tvůrčí dvojice Tadeáš Klaban a Honza Rydlo, a vznikl tak malebný svět, který pohltil nejen přítomné děti.
Nakonec se v sobotu počasí umoudřilo a podvečerní slunce a grilování udělalo příjemnou tečku za čtyřletou náročnou rekonstrukcí, na které se kromě stavební firmy podílelo celé ústředí Asociace TOM a mnoho mladých brigádníků.

Anežka Klabanová,
foto Tomáš Fúsek
a Michala K. Rocmanová

Při zahájení pod deštníky zazněla mnohá slova díků a leccos o historii domu...
Citlivá rekonstrukce zachovala nejrůznější historické prvky

Nápadité „námořnické“ postele a stolní i jiné hry vytvořili Jiří Palát a Ivo Skoček

Hořce, kam se podíváš ☺

Pozor, kouše!

25 let **VE SLUŽBÁCH** dětí, mládeže a EU

Jak jste možná zaznamenali i v českých médiích, po 14 letech skončil z vůle premiéra Babiše a přes protesty českých neziskovek loni Pavel Trantina (druhý předseda ČRDM) jako člen Evropského hospodářského a sociálního výboru. Ve své více než dvacetileté službě české mládeži v EU však zůstává. Říká, že je to pro něho srdeční záležitost.

V Junáku si Tě pamatuju asi až z Fénixu. Nezapomenu, jak jsi plul v kanoi po hladině nádrže Džbán, na jejímž břehu se onen „středoevropský" tábor konal, a vypouštěl jsi rachejtle při závěrečné slavnosti ☺. Už tehdy ses profiloval jako mezinárodně orientovaný mladý muž... Pak jsi se stal na 10 let zahraničním zpravodajem Junáka a v zimě 1998–99 jsi vedl český skautský kontingent na Světové skautské jamboree do Chile. Jakou Ti dalo zastupování Junáka vůči zahraničí zkušenost?

Skautská mezinárodní zkušenost pro mě byla naprosto určující. Vlastně začala už v roce 1993, kdy mě pozdější skautský náčelník Riki – František Šmajcl nechal provázet po táborech v jižních Čechách partu starších holandských skautů. Ty jsem o rok později potkal jako organizátory mé první akce v zahraničí – Evropského jamboree. A už se to se mnou vezlo. Mezinárodní skautská setkání a skautská diplomacie se mi staly osudem. Napůl v žertu vždycky říkám, že víc než ve škole jsem se naučil zkušeností (či odborněji neformálním vzděláváním) u skautů a obecně v organizacích dětí a mládeže.

Další kapitolou našeho setkávání byla Česká rada dětí a mládeže. Do práce ses zapojil od počátku. V roce 2000 jsi se podílel na práci na Evropské Bílé knize o mládeži.

Měli to tehdy Jiří Navrátil a José Výprachtický dobrý odhad, že mě vzali na podpis zakládací listiny ČRDM v Roztokách. Pro ČRDM jsem se nadchnul od počátku. Hlavní motivací pro mě bylo, aby Česká republika získala konečně odpovídající reprezen-

tativní platformu směrem do zahraničí. O to jsem se snažil jako zahraniční zmocněnec, člen představenstva, místopředseda i předseda ČRDM. A jsem rád, že se to po řadě let, už za mého nástupce Aleše Sedláčka podařilo. S naší evropskou emancipací šlo ruku v ruce mé angažmá v diskusích o evropské politice vůči mládeže. Na těch různých akcích jsme taky mohli navazovat kontakty se zahraničím, zvát je k nám a ukazovat jim českou realitu. Vždycky mě bavilo ovlivňovat věci kolem k lepšímu, doma i v okolí. Bílá kniha o mládeži byl svého druhu první dokument, který práci s mládeží uchopil uceleně. A zaváděl novou terminologii, kterou jsme překládali do češtiny.

Taky jsi vlastně byl v představenstvu ČRDM a o pár let později jsi Radu čtyři roky vedl. Co bys vypíchl z toho období? Co Ti ta práce dala?

Počátkem nového tisíciletí rada rostla, přicházeli noví členové, vyjednávali jsme s nimi o změnách stanov apod. Přineslo to i jisté pnutí v představenstvu, které jsem se snažil balancovat. Přecházeli jsme z defenzivní pozice k ovlivňování státní politiky vůči mládeži. Vyjednávali jsme s premiéry, pořádali Bambiriádu na všech možných místech, stále jsme byli v pohybu, připravovali něco nového. Ta různorodost činností mi přišla asi nejzajímavější. A taky management a diplomacie, které jsem se přitom učil.

Z ČRDM jsi přešel jako ředitel pro evropské záležitosti na ministerstvo školství.

Ano, na pozvání paní náměstkyně Bartoňové jsem měl připravit a poté řídit české Předsednictví v Radě EU. ČRDM jsem musel předat téměř bleskově, ale měl jsem jistotu, že ji nechávám v dobrých rukou Aleše, který ji od té doby řídí skvěle. A nastaly asi nejhektičtější dva roky mého života. Dávali jsme dohromady tým mladých motivovaných lidí, připravovali a vyjednávali priority, nakonec jsme uspořádali na třicet akcí během půl roku, od pracovních setkání po neformální rady ministrů. A já si k tomu na poslední chvíli nečekaně střihnul i předsedání Pracovní skupině pro mládež, což už byla vysoká diplomacie. Ukočírovat zástupce dalších 27 členských států, vyjednat kompromisní dokumenty, to mi dodávalo ten správný adrenalin.

A pak jsi zmizel do Bruselu. Co jsi tam vlastně všechno dělal?

No, spíš jsem „mizel" postupně. Od roku 2006 až do loňského září jsem byl členem Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV), poradního orgánu EU. Ten je jakýmsi mostem mezi evropskými institucemi a tzv. organizovanou občanskou společností – tedy zaměstnavateli, odbory a širokým neziskovým sektorem. A má za úkol připomínkovat evropskou legislativu a politiky ve všech oblastech vlastně z pozice koncových uživatelů před tím, než jsou definitivně schváleny.
Vedle toho jsem dál usiloval o zlepšování podmínek pro dobrovolníky v Evropě, protože z tohoto prostředí pocházím. V návaznosti na Evropský

rok dobrovolnictví 2011 založily velké evropské organizace jako Evropské fórum mládeže nebo Evropské centrum pro dobrovolnictví svou koordinační platformu – Evropskou alianci pro dobrovolnictví (EAV). Hodně jsem se na jejím ustavení podílel a stal se na první čtyři roky jejím předsedou. Usilovali jsme o naplňování tzv. Politické agendy pro dobrovolnictví v Evropě (P.A.V.E., dokumentu, který jsme dali za evropské dobrovolnické organizace dohromady během Evropského roku dobrovolnictví 2011). A do toho jsem byl, a vlastně stále tak trochu jsem, mnoho let dobrovolníkem Evropského skautského regionu. Prostě jsem se nenudil.

S evropskou komisařkou pro sociální záležitosti Marianne Thyssenovou

Přitom souběžně jsi pořád dělal něco tady, v ČR – pro organizace dětí a mladých lidí, pro ČRDM, pro skauty... Vyjmenuješ některé počiny z těch asi 15 let?

S Václavem Havlem, pro něhož pracoval 6 let během studií, na Hrádečku, 2005

S Alešem Sedláčkem a tehdejším ministrem školství Ondřejem Liškou (uprostřed) na oslavě 10 let ČRDM, 2008

S Alešem Sedláčkem v Bruselu na jednání EHSV, 2011

Tyhle „počiny“ byly vlastně mým zaměstnáním, protože členství v EHSV, jakkoliv je časově náročné, zaměstnáním není. Každý ze 350 členů má zaměstnání doma a za účast na jednáních v Bruselu dostává jen cestovní náhrady. Je to proto, abychom měli stále sepětí s realitou v členských státech – a je to tak správně.

Já těch zaměstnání doma vystřídal řadu, stejně jako dobrovolnických pozic. Po odchodu z MŠMT v říjnu 2009 jsem přešel do projektu Klíče pro život. Ten projekt jsme vymýšleli ještě v ČRDM a po letech se stal součástí většího celku. S dalšími kolegyněmi a kolegy jsem v něm měl na starosti uznávání neformálního vzdělávání, hlavně přenos zahraniční praxe k nám. Přeložili jsme několik nástrojů pro uznávání (například „Zhodnoť své kompetence“) pilotovali je na CVVZce, uspořádali mezinárodní konferenci, kde se podepisovalo Memorandum o uznávání neformálního vzdělávání se zaměstnavateli. A následně jsme se sdruženími dětí a mládeže definovali profesní kvalifikace v oblasti naší činnosti, asi první svého druhu na světě.

Hodně jsem se, především na dobrovolné rovině, věnoval Evropskému roku dobrovolnictví 2011 – přípravám doma i jako jeden ze 100 expertů, kteří ho koordinovali na úrovni EU. Nebo jsem pak byl aktivní v projektu SAFE – měření dobrovolnictví. Měl jsem na starosti hlavně přenos zahraničního know-how, překládal jsem třeba metodiku Mezinárodní organizace práce, která je základem měření.
V posledních letech jsem dělal na

Vedení workshopu o uznávání kompetencí na Světovém skautském jamboree ve Švédsku, 2011

Zahájení konference o dobrovolnictví s místopředsedou Evropské komise Jyrki Katainenem, prosinec 2018

částečný úvazek fundraisera Junáka – českého skauta. Dobře se to doplňovalo s mým dlouholetým dobrovolnickým působením ve vedení Skautské nadace Jaroslava Foglara.

Asi nejzajímavější a nejdůležitější pozicí, na které jsi v Bruselu pracoval, byl Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV). V čem spočívala Tvoje práce?

Každý ze členů EHSV se na něco specializuje. Já například na mládež, dobrovolnictví a vzdělávání, ale postupem času třeba i na boj proti dezinformacím nebo na některé stránky migrace. A na zachování právního státu, který je v některých členských státech EU ve stále větším ohrožení. V těchto tématech jsem zpracovával tzv. stanoviska – to je hlavní činnost výboru – tedy několikastránkové dokumenty, na kterých se musí všichni co nejvíce shodnout, aby prošly. Ty se pak postupují Komisi a Evropskému parlamentu, aby jejich rozhodování ovlivnily. Začínal jsem stanoviskem k evropské politice vůči mládeži – vlastně takovým pokračováním Bílé knihy o mládeži. Tam jsme definovali základ toho, čím je dnes Strukturovaný dialog s mládeží (který ČRDM u nás koordinuje).
V roce 2011 jsem vedl pracovní skupinu pro Evropský rok dobrovolnictví. A poté jsem prosazoval uznávání neformálního vzdělávání, což už je díky tomu v dokumentech výboru samozřejmostí. Hodně si cením také prosazení dobrého nastavení nového Evropského sboru solidarity. V tom jsme vytvořili skvělý tandem se zpravodajkou Evropského parlamentu Michaelou Šojdrovou. Program tak nese výraznou českou stopu.
Jak jsem si za ta léta vydobýval respekt kolegyň a kolegů, v roce 2015 mě na 2,5 roku zvolili předsedou jedné ze specializovaných sekcí – té pro zaměstnanost, sociální věci a občanství. Řídil jsem tak její jednání, stanovoval agendu, ale také se podílel na řízení celého výboru coby člen jeho užšího vedení. Zajímavá bývala jednání s eurokomisařkami a eurokomisaři nebo s řediteli agentur EU. Od roku 2012 jsem byl také místopředsedou jedné ze tří skupin – té, v níž se spojují neziskové organizace a připravují své vyjednávací pozice vůči zaměstnavatelům a odborářům.

Proč jsi ve výboru skončil?

Dost se to přetřásalo v českých médiích, tak ve zkratce. Ačkoliv jsem loni na jaře znovu získal nominaci ČRDM na dalších pět let a úspěšně prošel dvěma volbami v rámci Rady vlády pro NNO, na mou pozici se snažil dostat poradce pana premiéra Babiše. Ten sice v obojím hlasování naprosto pohořel, ostatně žádné reprezentativní neziskovky nezastupuje, zařídil ale odstranění mě i kolegy Romana Hakena z výboru. Tahle do nebe volající manipulace nenechala lhostejnými české neziskovky (budiž jim dík za dlouhý statečný boj), Evropskou komisi ani evropské výbory obou komor našeho parlamentu, ale Úřad vlády si nakonec po měsících tahanic s evropskými institucemi prosadil svou. Organizace české mládeže tak ztratily v EHSV své zastoupení na úkor obhájců velkých agropodniků, což pokládám za nejhorší z toho všeho. Pro mě osobně to znamenalo první zkušenost naprosté bezmoci vůči všehoschopné chobotnici osobních zájmů zaštítěných nejvyšším politickým vedením země. Osobně doufám, že ta banda, která doslova unesla náš stát, na podzim skončí.

S místopředsedou Světového skautského výboru Johnem Mayem a poslancem Petrem Gazdíkem při návštěvě Poslanecké sněmovny, listopad 2011

Co děláš teď a co chystáš do budoucna?

Po letech, kdy jsem každé ráno přemýšlel, ve kterém městě jsem se probudil, jsem za poslední rok výrazně zvolnil. A třeba cíleně shodil 12 kilo, která jsem za ta léta nechtěně nabral. Od letošního jara jsem se přesunul do Bruselu a působím teď jako poradce v Evropském parlamentu – v oblastech, kterým rozumím nejlíp – dobrovolnictví, politika vůči mládeži a vzdělávání. A rozhlížím se po další práci, ať už v institucích, nebo v evropských neziskovkách.
Připravil jsem tři webináře pro slovenskou Iuventu – jak jinak než o dobrovolnictví. Poslední rok radím Běloruské radě mládeže ohledně příprav tamního zákona o dobrovolnictví. Překládám. Podílím se na zapojení českých neziskovek do právě zahájené Konference o budoucnosti Evropy.
A vedle toho stále dobrovolničím – v poslední době třeba pro Světovou organizaci skautského hnutí (WOSM) jako člen týmu, který pomáhá národním skautským organizacím rozvíjet fundraising.
Kruh se uzavírá.

Ptala se Michala K. Rocmanová
foto archiv Pavla Trantiny, EU a ČRDM

Historický rozpočet na **ERASMUS**

Evropský parlament v polovině května 2021 schválil nové podoby finančních programů Erasmus, Evropský sbor solidarity a Kreativní Evropa.

Michaele Šojdrové, která vedla jeden z vyjednávacích týmů Evropského parlamentu a koordinovala práci poslanců Evropské lidové strany během jednání, se na tyto programy přes probíhající hospodářskou krizi podařilo vyjednat historicky nejvíce peněz.

„Erasmus musí být dostupný všem studentům a učitelům bez ohledu na jejich fyzická nebo ekonomická omezení. Pro studenty s hendikepem proto budou vytvořeny speciální plány inkluze a možnost studovat na dálku. Finančně znevýhodnění budou moci požádat o předfinancování výdajů na pobyt v zahraničí," jmenuje jedny ze zásadních zlepšení programu Erasmus Michaela Šojdrová.
Michaela Šojdrová byla zpravodajkou Evropského parlamentu pro program Sbor solidarity.
„Do programu Sboru solidarity by se mohlo v budoucnu zapojit až 350 000 mladých lidí, na které je nově program zaměřen. Jako skautka vím, že Česká republika má v dobrovolnictví velkou tradici. Věřím, že řada českých organizací bude z rozpočtu jedné miliardy euro těžit pomoc na své projekty. Solidarity není, především v době pandemie, nikdy dost," dodává Šojdrová.
Kvůli covid-19 se jedním ze zásadních programů záchrany evropských odvětví stal program Kreativní Evropa.
Michaela Šojdrová uzavírá: „Kultura byla po letecké dopravě nejvíce zasaženým odvětvím koronavirem. EU mu nyní podává pomocnou ruku v podobě 2,4 miliard euro. Podpora evropské filmové produkce, hudby, architektury, ale i svobodných médií nesmí po konci pandemie zaniknout!"

Tisková zpráva
(TZ i foto byly převzaty z blogu europoslankyně Michaely Šojdrové, KDU-ČSL resp. ELS)

EVROPA pro školy

V dnešní době, zejména od propuknutí pandemie onemocnění covid-19, stále více učitelů a žáků využívá k výuce a vzdělávání on-line nástroje.

Rádi bychom upozornili na zajímavý zdroj vzdělávacích informací, jímž je Evropa pro školy. Jen v roce 2020 navštívilo tuto on-line interinstitucionální platformu EU, která je dostupná ve všech 24 oficiálních jazycích EU, více než 1,7 milionu Evropanů.
Evropa pro školy nabízí stovky interaktivních vzdělávacích materiálů o EU, které jsou připraveny pro děti ve věku od 5 do 18 let, jejich učitele a rodiče. Evropa pro školy se zabývá 12 zájmovými oblastmi v EU, včetně životního prostředí a klimatických změn, potravin, živočišné výroby, rybolovu a historie EU. Studenti, učitelé a rodiče jsou vítáni, aby tato témata využívali různými způsoby – od výukových materiálů až po hry, od sdílení materiálů mezi učiteli až po soutěže a mnoho dalšího.
Mezi nejpopulárnější vzdělávací materiály zaměřené na přírodu a životní prostředí patří:
- **Ekologická výzva:** Vzdělávací balíček s podkladovými informacemi a zajímavými nápady pro výuku o otázkách udržitelnosti pro učitele středních škol. Materiály byly vytvořeny v rámci kampaně Green Trip, která měla za cíl propagovat udržitelné projekty a ekologický životní styl mezi mladými Evropany.
- **52 kroků k zelenějšímu městu:** Výukový materiál, ve kterém najdete 52 návrhů, jak lze přispět k zachování a rozvoji městské biodiverzity po celý rok.
- **Kvíz o klimatických otázkách:** Kvíz je vhodný pro děti mezi 9 a 12 lety a zabývá se životním prostředím, klimatem a energetikou.
- **Evropský atlas moří:** Atlas poskytuje informace o evropských mořích a pobřežích, o jejich životním prostředí, o souvisejících lidských činnostech a evropských politikách.

Více na https://europa.eu/learning-corner/home_cs

Evropa pro školy je vzdělávací platforma, která nabízí řadu příležitostí pro mladé lidi učit se, hrát si a objevovat, co EU je a co dělá – vše najednou.

Sabina Drastikova, ICF Next

Přepni (se) na **HISTORII**

Česko-německá spolupráce studentů přinesla nové příběhy soudobých dějin

Vysokoškolští studenti vytvořili tři audiovizuální příběhy na témata novodobé česko-německé historie. Akce se konala v rámci přeshraničního projektu „Přepni (se) na historii/denk.mal digital“, který společně realizují Západočeská univerzita v Plzni a Univerzita Pasov.

„Zatímco dnes není nic zvláštního na tom, věnovat svému bratranci na druhé straně hranice motorku, před Sametovou revolucí to byla napínavá – a vlastně i ilegální – bojovka pro celou rodinu na několik dní,“ vysvětluje koordinátorka projektu Tereza Vágnerová z Koordinačního centra česko-německých výměn mládeže Tandem, které je součástí Západočeské univerzity. „Studenti teď v rámci česko-německého semináře o celé akci natočili několikaminutový film,“ doplňuje. Druhý film připomíná lidský řetěz v Železné Rudě, který vytvořilo 70 000 lidí na začátku roku 1990 – po čtyřiceti letech tak originálním způsobem znovu otevřeli hranice obou států. Třetí snímek hledá odpověď na otázku, jestli jsou Šumava a Bavorský les po odstranění několikakilometrové uměle vytvořené hranice z dob totality opět „jedna příroda“, nebo se jí v budoucnu mají alespoň šanci opět stát.
Tématem on-line semináře pro studenty ZČU a Univerzity Pasov byl Storytelling o otevření hranice v roce 1989/90. „Měli jsme obavu z on-line průběhu, ale šlo to skvěle. Studenti aktivně diskutovali, zapojovali se a kreativně pracovali. Utvořili mezinárodní týmy a společně pracovali na zvoleném tématu,” přibližuje atmosféru semináře Miloslav Man, který projekt organizačně zajišťuje na německé straně. „Je to důkaz toho, že i v současné situaci se lze nadále

přeshraničně setkávat a pracovat spolu alespoň on-line,” dodává.
Mezi účastníky byli studenti historie, učitelství a umění. Jedním z nich byl i Rainer, který popisuje: „Tento seminář byl jiný než většina klasických vzdělávacích akcí. Práce ve skupinkách byla velmi intenzivní. Největší dojem na mě udělalo, že můžeme během pouhého týdne vytvořit filmový příspěvek, se kterým jsme byli velice spokojeni. Velkou zásluhu na tom mají odborníci, kteří nás velmi profesionálně vedli.” Další účastnice semináře jej doplňuje: „Spolupráce s kolegy z druhé strany hranice byla velice příjemná, je to zajímavá zkušenost, když se chcete dohodnout a něco hodnotného společně vytvořit. Myslím, že zdařilé výstupy hovoří samy za sebe.”
Program vzdělávací akce byl intenzivní a pestrý zároveň. Studenti se naučili pracovat s metodou storytellingu, osvojili si dovednosti natáčení a střihu audiovizuálních materiálů. V praxi si vyzkoušeli zásady vedení rozhovorů s pamětníky. „Vyprávění příběhů je nedílnou součástí každé kultury,” vysvětluje mediální koučka projektu Bára Procházková: „Naučili jsme se, že pamětníci mohou přinést zajímavější, důležitější, a především autentičtější svědectví než pouhé listování v učebnicích dějepisu. Studenti zvládli velkou výzvu, a to pracovat pouze v on-line prostředí, dvojjazyčně, a navíc s někým, koho předtím nikdy neviděli. Byli velmi motivovaní, nadšení pro práci po celou dobu semináře a vytvořili ve velmi krátkém čase zajímavé příběhy, které stojí za to vidět.” Kromě práce s digitálními technologiemi si studenti procvičili jazykové znalosti a v praxi osvojili interkulturní kompetence. Příběhy jsou ke zhlédnutí na stránkách projektu.

Projekt je finančně podpořen z prostředků Evropské unie z Cíle EÚS, konkrétně z Programu příhraniční spolupráce Česká republika – Svobodný stát Bavorsko, Cíl EÚS 2014-2020.

Krátké filmy můžete zhlédnout na odkazu:
https://www.uni-passau.de/cz/prepnisenahistorii/mediateka/otevreni-hranic-v-letech-198990/

Lenka Mahdalová
Koordinační centrum
česko-německých výměn mládeže Tandem
www.tandem-org.cz
Utváříme společnou budoucnost

Kdo je TANDEM?
Naše plzeňské Koordinační centrum česko-německých výměn mládeže TANDEM organizačně spadá pod Západočeskou univerzitu v Plzni. Spolu s německou kanceláří Tandemu jsme ústředními specializovanými agenturami České republiky a Spolkové republiky Německo pro výměny mládeže a škol mezi těmito dvěma zeměmi. Poskytujeme poradenství a podporu institucím a organizacím při realizaci německo-české výměny mládeže. Mezi úkoly TANDEMu patří také finanční podpora různých formátů mezinárodní práce s mládeží. Realizujeme nejen vlastní aktivity v prioritní oblasti, ale finančně podporujeme také tematicky zaměřené aktivity dalších aktérů česko-německé spolupráce. http://www.tandem-org.cz

Přepni (se) na historii
Seminář realizujeme v rámci projektu „Přepni (se) na historii. Mediální historicko-politické vzdělávání na památných místech v česko-bavorském příhraničí." Jde o společný projekt Koordinačního centra česko-německých výměn mládeže Tandem při ZČU a Univerzity Pasov se zaměřením na česko-bavorskou regionální historii a mediální vzdělávání.

Tamjdem **POMÁHÁ** v neziskovkách

Už zase můžeme pomáhat v neziskovkách. Vyber si z nejbližších dobrovolnických akcí!

Už se zase vrháme na pořádání dobrovolnických dnů, víkendů a týdnů! Neziskové organizace nemohly dlouhou dobu přijímat dobrovolníky, a tak ani my jsme nemohli konat tolik dobra, kolik jsme zvyklí. Máme radost, že se situace změnila a my opět můžeme propojovat dobrovolníky s různorodými neziskovkami po celé České republice, a pomoct jim tak s prací, na kterou nemají dostatek času, peněz nebo rukou.
Přidej tak ruku k dílu i ty, poznej nové přátele, zajímavá místa, zabal bágl a vyraž s námi!
Dobro totiž nespí ...
a s přicházejícím sluníčkem je ho potřeba ještě více.

KDE SE MŮŽEŠ ZAPOJIT?
V srpnu tě volají naše Miniworkcampy. Pokud tedy chceš vypnout hlavu na celý týden, tohle je ta správná volba.

1.–8. 8. Vyrazíme do Železných hor, kde budeme poznávat komunitní život v organizaci L'arche Benediktus. Natřeme sušárnu, zasadíme byliny, stromky a keře, připravíme dřevo na zimu a mnoho dalšího.

8.–16. 8. v organizaci SEVER se budeš moct pokochat krásami krkonošské přírody u různorodé práce jako například rekonstrukce dětského hřiště či úpravy na zahradě.

2. 10. máme Jednodenku pro milovníky přírody v lesním klubu Hvězdy v lese v Praze, kde se na chvíli staneme součástí jejich skvělého týmu a pomůžeme s vykopáváním keřů a kořenů, prořezáváním křovin, odklízením nepořádku nebo výstavbou jednoduchého plotu.

29.–31. 10. se dotkneme přírody na Víkendovce v Porta Coeli. Kde? V moravském Tišnově nás čeká nejen čištění krásných ovocných sadů, ale i dobrodružství v podobě přespání v klášteře.

A JAK TO LETOS MÁME MY?
V Tamjdemu jsme připraveni dobrovolnické akce realizovat v letošním roce i s rizikem nečekaných nebo last minute změn. A protože doba je nejistá a z Miniworkcampu se může stát Víkendovka, z Víkendovky Jednodenka, z Jednodenky pouhá idea..., nebo dokonce celé naopak, změnili jsme poplatky za dobro akce.

Nově si tak můžeš vybrat, jak naši práci podpoříš a zaplatíš za účast na akci 300, 500 nebo 700 Kč. Jako dobrovolník máš na akci zajištěné ubytování, stravu, doprovodný program, navíc jednu cestu na místo ti proplácíme, a hlavně se o všechno postaráme. Stačí se jen přihlásit, sbalit, jet a užít si to. Tak komu s námi pomůžeš? Výběr už necháme na tobě, pojď s Tamjdemem prožít skvělé zážitky.

Sleduj kalendář akcí na
https://tamjdem.cz/kalendar-akci

Jolana za Tamjdem, o.p.s.
foto Michal Turek

Rozejdi se s **NUDOU!**

Organizace Pěšky městem (peskymestem.cz) na 16.–22. září 2021 vyhlašuje 4. ročník akce Pěšky do školy. Ta bude součástí Evropského týdne mobility.

Akce je připravena pro mateřské a základní školy a také pro nižší stupeň víceletých gymnázií celé České republiky. Součástí akce je soutěž o třídu, která nejvíc chodí, a výzva pro rodiče. Pěšky do školy letos nabídne rodinám a školám vzpruhu po dlouhém období distanční výuky. Registrace odstartovala 24. května.

Tématem už 4. ročníku akce je duševní zdraví. Je totiž stejně důležité jako zdraví fyzické. Pěšky městem vyzývá, aby lidé překonali obavy, nechali auto doma a upřednostnili aktivní dopravu. Pro zdraví je to ta nejlepší volba. Pěšky městem vzkazuje dětem a školákům: „Rozejdi se s nudou! A pojď pěšky do školy."
Karel KOVY Kovář k akci Pěšky do školy řekl: „Poslední měsíce jasně ukázaly, že i krátká procházka může doslova zachránit den. Proto se sám snažím kratší vzdálenosti po městě vždy zdolávat pěšky. Stejně jako v dětství, kdy pro mě každodenní cesta pěšky do školy byla možností utřídit si myšlenky a toulat se imaginárními světy. Ať žije chůze! A ať je jí v našich životech co nejvíc…"
Etapa distančního vzdělávání nakonec trvala dlouhých sedm měsíců. A její důsledky se podle názoru odborníků teprve projeví. „Zvýšila se úzkostnost dětí i rodičů. Chůze je první a ta nejlepší pomoc při úzkosti," říká speciální pedagožka a terapeutka Alena Sobotová. A dodává: „Člověk se díky chůzi znovu stává tvůrcem svého života."
Distanční výuka a nedostupnost sportu navíc zvýšily riziko dětské obezity. „Celá generace si následky lockdownu ponese dál. Měsíce strávené doma u počítačů budou mít na děti dopad, který na začátku lockdownu málokdo dokázal odhadnout," říká přední dětský obezitolog Zlatko Marinov, lékař z Fakultní nemocnice v Motole. Odborník na dětskou obezitu hovoří o extrémních číslech a o následcích této doby. „Nelze počítat s tím, že populace bude stejná jako před lockdownem. Mluvíme o krizi dětské obezity," varuje. „V mladším i starším školním věku záleží více na tom, jak se děti integrují do své sociální skupiny, než co se naučí. Pohyb a sociální kontakt v této vývojové fázi hraje nejdůležitější roli. Naopak jejich nedostatek vede až k depresím. A pro děti představuje jídlo jediné legální antidepresivum," dodává.
Marie Čiverná, koordinátorka Pěšky do školy, říká: „Během série karantén si lidé zvykli zůstávat doma, na sociální odstup a vyhýbat se zalidněným místům. Rodiče se obávají cestovat s dětmi veřejnou dopravou. Také představa zaplněných ulic vyvolává nejistotu. Cesty pěšky do školy nám usnadní návrat k normálnímu životu."
Pěšky do školy 2021 proběhne pod záštitou MŠMT, Magistrátu hl. města Prahy, deseti krajských měst a je

součástí aktivit Evropského týdne mobility. V roce 2020 se do akce zapojilo 61 škol z 35 obcí a na 8 000 dětí z 321 tříd podniklo 358 pěších dnů. Nejde ale o první projekt na podporu chůze. Kampaň Walk to school zná Velká Británie, Holandsko, Německo, Švýcarsko, USA a Kanada, Austrálie a další země.

Organizace ***Pěšky městem*** zlepšuje podmínky chodců, zapojuje veřejnost do proměny města a propaguje chůzi jako nejlepší způsob dopravy na krátkou vzdálenost. Má za sebou desítky projektů zaměřených na rozvoj pěší dopravy a na ochranu chodců – zejména dětí na cestách do škol a školek. Díky těmto projektům v Praze proběhlo víc než 100 stavebních úprav. Ty zlepšily životní prostředí a každodenní situaci chodců.
Předsedkyně organizace Petra Syrová vysvětluje: „Právě teď je ten správný čas tvořit města, kterými je možné bez omezení chodit pěšky. Člověk je rodem chodec a chůze je pro lidi přirozený způsob pohybu. A přestože chodit je normální a běžné, na chodce se bohužel často zapomíná."

Pěšky městem, z. s.

LOGIÁDA pro seniory

Senior point Hodiny H poskytuje informace a poradenství seniorů, a to i v době covidové. Bez přestání se seniory komunikujeme, ačkoliv se nemůžeme vidět ve větších skupinách. Koncem května však nastala malá změna a naše srdce zaplesala.

Na dvorku Hodiny H jsme uspořádali Logiádu pro seniory a bylo úžasné některé tváře vidět po tak dlouhé době! Logiáda se konala na dvorku Hodiny H v Hrnčířské ulici. Dvorek byl plný logických úkolů různorodého zaměření. Čísla, spojování teček, slovní úloha, hledání skrytého hesla, nalezení souvislostí a podobně.
Celkem 11 stanovišť, kde senioři potili své mozky, ale samozřejmě byla vždy k dispozici usměvavá nápověda. Radili pracovníci Hodiny H a čas stopovali zahraniční dobrovolníci Hodiny H v rámci programu Evropský sbor solidarity.
Vše probíhalo tak, jak je zapotřebí v této době – s ohledem na zdraví všech. Ruce, Respirátor, Rozestup, Respekt a Rozum, nic z toho není tak velkou zátěží, a to vše s radostí dodržujeme a plníme dle potřeb, abychom naše nejmilejší seniory mohli zase vidět, dodat jim dobrou náladu, popovídat si s nimi naživo a užít si společně nějakou veselou aktivitu, a zároveň chránit zdraví všech.
Logiáda se povedla a jsme rádi, že jsme pro seniory mohli uspořádat další novou akci.

Eva Havlíčková, Hodina H
www.hodinah.cz

Lotři ochutnali **PRAMEN** Metuje

Společnou oddílovou výpravou zahájili hronovští Lotři další po-karanténní období v historii svého oddílu. Znovu jsme se poznávali a učili, jak se žije v tak velké rodině, jako je právě oddíl.

„Po zkušenosti z úspěšné zimní výpravy jsme chtěli naši jarní činnost zahájit stejně. Potřebovali jsme se nejprve všichni vidět. Navštívit právě pramen Metuje má pro hronovské vodáky symbolický význam," říká Tomáš Buriánek, vedoucí výpravy.
Třicítka Lotrů se kromě navazování kontaktů bavila i tradičními oddílovými hrami, někteří smočili nohy v ledových potůčcích, zkoulovali se posledními zbytky sněhu, udělali si hromadnou fotku v jeskyni a opekli si na ohni oběd.
Objevený pramen Metuje pak mnozí ze zvědavosti také opatrně ochutnali.
Hronovští tomíci se scházejí na pravidelných družinových schůzkách u své klubovny a nyní na jaře se mohou těšit na výcvik na vodě, vodácký závod a v létě vyrazí na pravidelný tradiční čtrnáctidenní tábor do Suchdola nad Lužnicí.

Karel Neuschl, TOM 3802 Lotři, Hronov
Asociace TOM
foto Tomáš Buriánek

K novému **STAVEBNÍMU ZÁKONU**

Stavební zákon, schválený Poslaneckou sněmovnou 25. 5. 2021, zásadním způsobem zhoršuje ochranu životního prostředí.

O kácení stromů, zásazích v lesích, zabírání zemědělské půdy budou nově rozhodovat pouze stavební úřady. Tedy úřady, které mají v popisu práce povzbuzovat výstavbu. Stavební úřady dokonce budou mít poslední slovo při výstavbě v národních parcích. Slibovaná zlepšení – tedy vymahatelnost lhůt nebo posílení pravomocí obcí při územním plánování – se přitom do zákona nedostala.
Nový zákon zhorší postavení všech aktérů. Senát by proto měl zákon zamítnout.

Zdroj: Zelený kruh, 26. 5. 2021

O Zeleném kruhu
Je asociací 88 ekologických nevládních organizací (24 řádných a 64 přidružených) působících v České republice.

Asociace se věnuje plošnému monitorování zákonů a politik, koordinuje legislativní kampaně a poskytuje aktivní podporu při advokační činnosti zaměřené na zachování kvalitní ochrany životního prostředí a vysoké úrovně občanských práv v rozhodovacích procesech. Dlouhodobě se zabývá problematikou účasti veřejnosti na rozhodování o záměrech a projektech s dopadem na životní prostředí.

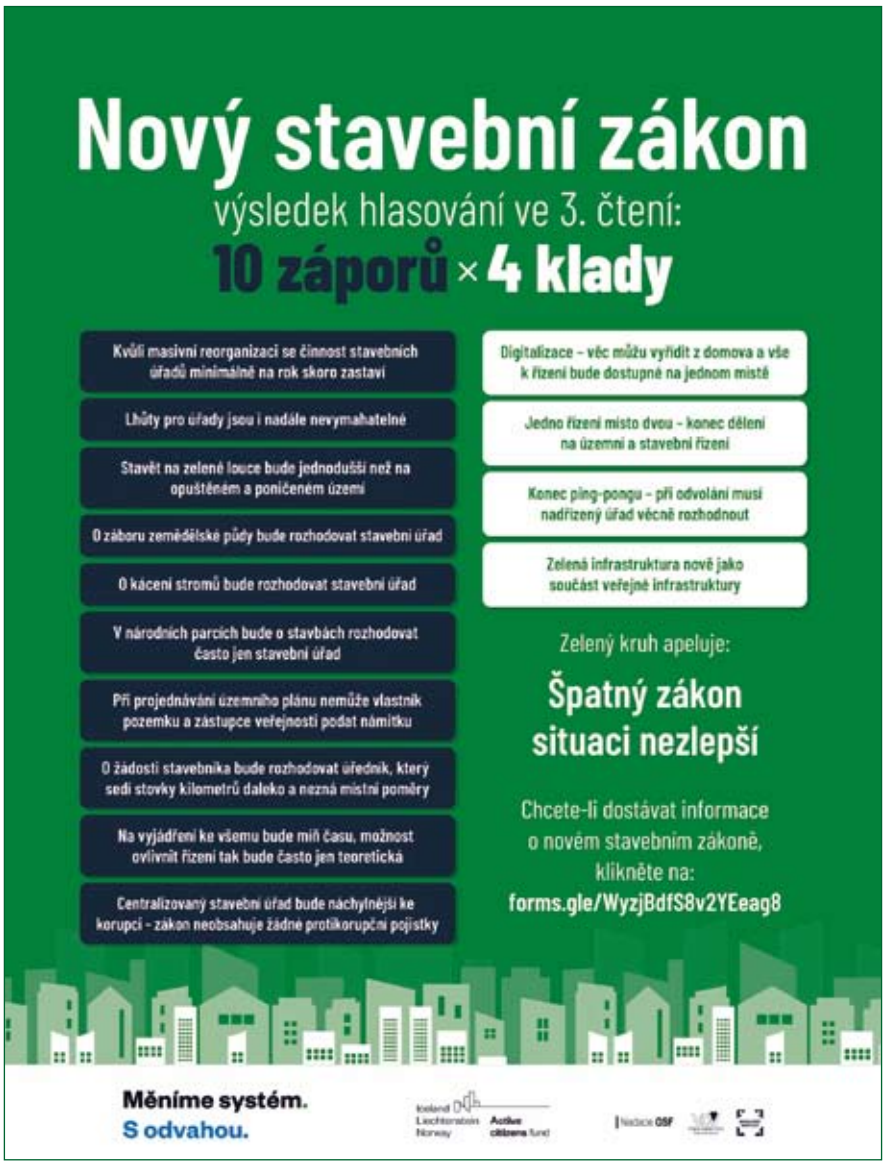

Petr Svoboda: **ZASTAVĚJÍ VŠECHNO** kolem vás...

Současný návrh stavebního zákona představuje největší nebezpečí pro českou krajinu za posledních 40 let...

Je to nejhorší ze všech špatných zákonů, které se nám podařilo od roku 1989 zpackat...
...Deregulace v ochraně přírody dostala zákeřnou smrtící ránu i v těch nejcennějších chráněných územích, ač si toho díky složitosti příslušného paragrafu nikdo nevšiml. A pozor! Vůbec nejde o bezvýznamný pozměňovací návrh (bezvýznamného) poslance Bauera z ODS. Sám vládní návrh předpokládá, že jakmile stát, kraj nebo obec jednou v územně plánovací dokumentaci v rámci národního parku, chráněné krajinné oblasti nebo jiného chráněného území vymezí zastavitelnou plochu s „prvky regulačního plánu“, pak v rámci ní budou stavební úřady povolovat stavby bez jakéhokoli závazného stanoviska či souhlasu Agentury ochrany přírody a krajiny nebo správy národního parku...

...Podstata věci je ale jinde. Jednou přijde developer i před náš dům či byt nebo za humna naší chalupy či chaty. A s novým stavebním zákonem se budeme jen smutně dívat, jak náš klid a naše prostředí postupně proměňuje v asfaltové plochy a zdi staveb všeho druhu...

Citace pochází z článku, který si můžete přečíst v Ekolistu, a to na odkaze:

https://ekolist.cz/cz/publicistika/nazory-a-komentare/petrn-svoboda-zastaveji-vsechno-kolem-vas

Restart Shop **NABÍZÍ...**

Tréninkové zaměstnání funguje – 19 z 25 zaměstnanců vrátí zpět na pracovní trh

Po roce jsou připraveni na návrat do práce. Lidem, co vyrůstali v dětských domovech, i dalším sociálně znevýhodněným nabízejí v Restart Shopu tréninkové zaměstnávání. Studie potvrdila, že funguje.

Na úspěšný návrat na pracovní trh stačí podle nové studie, kterou pro Českou asociaci streetwork (ČAS) zpracoval MAKAI atelier, pouhý jeden rok, dostane-li se osobě té správné pomoci. Tréninkové zaměstnávání, nácvik kompetencí, individuální podpora a pomoc s hledáním nové práce je podle terénních pracovníků cestou k návratu do aktivního pracovního života nejen pro lidi po výkonu trestu, ale i pro ty, kteří si obtížně sami hledají práci a mají sociální problémy. Po absolvování tréninkového procesu uspělo na trhu práce 19 z 25 jeho zaměstnanců.

První Restart Shop vznikl v Česku před sedmi lety v Praze. Od té doby Česká asociace streetwork pomohla založit pět dalších takových podniků. Ten v Praze funguje na principu charitativního obchodů, který prodává darované věci. „Za průměrnou dobu 12 měsíců si zaměstnanci osvojí základní pracovní návyky a kompetence, nabydou v nich zdravé sebevědomí a získají ve svém životě stabilitu, díky které se mohou soustředit na další rozvoj. Ačkoliv tento projekt nelze legislativně řadit mezi sociální služby, ukazuje jasné pozitivní výsledky. Po absolvování tréninkového procesu uspělo na trhu práce 19 z 25 zaměstnanců," vysvětluje úspěšnost tréninkového zaměstnávání ředitelka ČAS Martina Zikmundová.

Mezi zaměstnanci jsou osoby dlouhodobě či opakovaně nezaměstnané, osoby ohrožené závislostmi, po výkonu trestu či osoby bez domova. Většina těchto lidí se na volném trhu práce sama neuplatní. Analýza ukázala, že rekvalifikační kurzy Úřadu práce nejsou v tomto ohledu efektivní. Stát ovšem tréninkové zaměstnávání zatím nijak systémově nepodporuje.

Proto jej nabízejí některé neziskové organizace i nad rámec svých běžných aktivit. Právě streetworkeří jsou zvyklí s těmito lidmi pracovat a komunikovat. „Vedle pracovních návyků získávají zaměstnanci v Restart Shopu i individuální poradenství, např. dluhové poradenství. Často potřebují pečovat o duševní zdraví nebo trpí závislostmi," poukazuje na dvojí roli odborných pracovníků Martina Zikmundová. Posledních pět let funguje Restart Shop v Praze ve dvou obchodech, ve kterých nabízí celkem pět pracovních míst.

První obchod plní vstupní a tréninkovou funkci a zaměstnanci v něm pracují pod dohledem odborných pracovníků. Ve druhém podniku je od nich už vyžadována větší samostatnost, a působí tak jako další stupeň tréninkového procesu. „Přechodu do druhého obchodu jsem se nejdřív trochu bál, ale už po týdnu jsem získal větší sebevědomí a z nové zodpovědnosti už jsem obavy neměl," uvádí jeden ze zaměstnanců, kterému tréninkové zaměstnání v Restart Shopu pomohlo získat práci recepčního.

Náplň práce se různí, od přejímky zboží, uskladnění, třídění i jeho nacenění přes komunikaci se zákazníkem a práci s pokladnou až po obsluhování internetového prodeje na Aukru. Díky jisté a stálé práci zaměstnanci také získali potřebnou stabilitu, která jim podle sociálních pracovníků v životě doposud chyběla. „Stabilita je rámcem, který umožňuje pracovat na dovednostech a kompetencích. Zároveň je vnímána jako závazek, který je dobré dodržet, což znamená, že zaměstnanec má motivaci k tomu, aby na sobě pracoval," konstatují autoři analýzy z atelieru MAKAI. Analýzu tréninkového zaměstnání v systému obchodů Restart Shop pro Českou asociaci streetwork zpracoval MAKAI atelier. Analýza je veřejně dostupná na projektovém webu restartshop.cz.

Projekt je podporován mj. i Skautským institutem.

česká asociace streetwork.cz

Česká asociace streetwork je střešní organizací poskytovatelů terénních a nízkoprahových sociálních služeb. Ty jsou snadno dostupné lidem a zcela zdarma. Pracují s dětmi a mládeží, s lidmi bez domova, s uživateli návykových látek a dalšími osobami v nepříznivé sociální situaci. Mimo to ČAS vzdělává a vede mnoho vlastních projektů jako jdidoklubu.cz, pracenaulici.cz, restartshop.cz nebo nově casodcasu.cz. ČAS v Česku funguje od roku 1997. Více na streetwork.cz

Česká asociace streetwork
a Filip Stowasser, Storyhunters
foto z webu ČAS

Kampaň **TAKOVÍ JSME**

Startuje kampaň, která má pomocí faktů podpořit důvěru v neziskové organizace

„Češi jsou lepší, než si o sobě myslí. Jsme národ neviditelných hrdinů a země láskyplných bojovnic." Odkazem k národním hodnotám právě startuje (datováno 28. 5., pozn. red.) kampaň Takoví jsme. Jejím cílem je zvýšit povědomí o práci, pestrosti a tradici neziskových organizací v Česku a podpořit důvěru veřejnosti v jejich činnost.

Celorepubliková kampaň reaguje na skutečnost, kterou opakovaně ukazují průzkumy veřejného mínění: Necelá polovina Čechů neziskovým organizacím nedůvěřuje. Přitom velká část z nich netuší, co přesně dělají a proč vlastně existují. Podle Festivalu svobody a dalších organizací, které za kampaní stojí, je právě nevědomost živnou půdou pro dezinformace a nepravdivá tvrzení o „neziskovkách".

Fakta a data proti dezinformacím o „neziskovkách"
Jádrem osvětové kampaně jsou proto fakta. Na webu takovijsme.cz je soustředěna historie neziskového sektoru, statistiky o počtu a druhu neziskových organizací v Česku nebo míra zapojení dobrovolníků a dárců.
„Posláním Festivalu svobody je posilování občanské společnosti, neziskový sektor vnímáme jako její páteř. Krize vždy ukazují, jak důležité je, aby stát i naše společnost fungovaly efektivně. Neziskovky tak jako mnohokrát v minulosti opět obstály a byly jedním z nejaktivnějších poskytovatelů pomoci v pandemii. Jsou nedílnou součástí naší společnosti už 160 let. Po celou tu dobu představují hodnoty, na kterých naše společnost stojí, jako jsou obětavost, činorodost a soudržnost," uvedl koordinátor kampaně Takoví jsme Ondřej Koutský.
Kampaň zároveň propojuje desítky neziskovek nejrůznějších zaměření od dobrovolných hasičů a hokejistů přes mezinárodní organizaci Amnesty International, umělecké seskupení Cirk La Putyka až po mladou iniciativu Zachraň jídlo. V první fázi kampaně budou odhaleny příběhy 27 z nich. Už teď se ale ke kampani hlásí další organizace a spolky, připojit se můžete i vy na webu Takoví jsme. Kampaň bude vrcholit 17. listopadu 2021 v rámci oslav výročí Sametové revoluce.

Proč se kampani připojují skauti, Zachraň jídlo nebo Post Bellum?
„Považujeme za důležité upozorňovat na sílu a pestrost občanské společnosti v Česku. Poslední měsíce ukázaly, jak důležité je mít takovou síť lidí, kteří často pouze za dobrý pocit pomáhají druhým. Tato síť funguje ale i v běžných časech a často nebývá tak viditelná a doceňovaná. Jako skauti doufáme, že bude kampaň inspirující i pro budoucí dobrovolníky, příležitostí pro zlepšování světa okolo je totiž stále mnoho." – Barbora Trojak, mluvčí organizace Junák – český skaut, z. s.

„Neziskovky jsou lakmusovým papírkem solidarity a zájmu občanů o své okolí. Občanské organizace ovšem nejen pomáhají, ale také propojují statisíce lidí. Tvoří úžasnou síť nadšenců, dobrovolníků, aktivních lidí, kteří stejně jako novináři představují hlídacího psa demokracie."
– Mikuláš Kroupa, ředitel organizace Post Bellum, z.ú.

„Neziskový sektor se často ujímá činností, které stát opomíjí nebo na které nemá kapacitu. Proto je důležité se na práci lidí v neziskovém sektoru dívat tak, že suplují roli státu a bez jejich zapálení by neexistovala řada služeb. Za svou práci by měli získávat i adekvátní odměnu a veřejnost by měla lépe pochopit, jak tento sektor funguje, proto kampaň Takoví jsme podporujeme.
– Anna Strejcová, ředitelka organizace Zachraň jídlo, z. s.

Připravila Karolína Kratochvílová,
ředitelka Nadace Neziskovky.cz
Zdroj: Svět neziskovek (www.svetneziskovek.cz)
foto Havlínovi a Marek Pitaš – Medvěd,
Junák – český skaut

ANKETA: Řekli byste, že má Vaše práce, činnost evropský přesah?

Petr Hruška
básník, spisovatel a literární historik

Vzhledem k tomu, že moje básně a někdy celé knihy bývají překládány do evropských jazyků, tak by se dalo o evropském přesahu mluvit. Ale vzhledem k tomu, že podobně jako u nás čte v zahraničí poezii jen tu a tam někdo, zní spojení evropský přesah nějak příliš vznešeně. Zkrátka mi občas nějaký Němec nebo Italka napíšou nebo na vystoupení řeknou, že je potkala moje slova… A já mám pak takovou evropskou radost.

Básně Petra Hrušky byly přeloženy mj. do angličtiny, francouzštiny, němčiny, italštiny, slovinštiny, nizozemštiny, polštiny či chorvatštiny. V roce 1998 byl oceněn Drážďanskou cenou lyriky a v roce 2009 obdržel Cenu Jana Skácela. Za sbírku „Darmata“ získal v roce 2013 Státní cenu za literaturu. V Itálii obdržel Premio Piero Ciampi 2014. Za knihu „Daleko do ničeho. Básník Ivan Wernisch“ mu byla v září 2020 udělena cena Nadace Českého literárního fondu.
(Zdroj: Wikipedie)

foto Jiří Zerzoň

Adam Trunečka
student Fakulty sociálních věd UK v Praze

Tento přesah kampani Stand For Something, která se týká Konference o budoucnosti Evropy a které se za Českou republiku účastním, samozřejmě nechybí. Měli jsme společný trénink aktivistů z různých států a společně pracujeme na sociálních sítích určených pro celou EU. Jelikož však máme hodně práce na sekci kampaně v ČR, pozoruji u sebe tendenci okolí naší země příliš neřešit. A to by podle mne byla škoda. V našem týmu se objevily nápady na přeshraniční debaty a doufám, že je v létě uskutečníme. Tudíž ano, má práce má evropský přesah, ale potřebuji na oné „evropskosti“ ještě zapracovat. Přeci jen je potřeba zajistit, aby debata na konferenci byla skutečně „evropská“, tedy aby se nezastavila na hranicích členských států unie.

Stěžejním zájmem Adama Trunečky, zapojeného do Strukturovaného dialogu s mládeží, je politika, především evropská.

foto archiv A. Trunečky
Připravil Jiří Majer

Z knihovničky **PORTÁLU**

Odpustit druhým, **ODPUSTIT** sobě

Amélia Fleurot

Odpouštíme někdy jen na oko? Případně ze slušnosti? A nestálo by za to, naučit se odpouštět skutečně a autenticky? Odpustit těm, kteří nás zranili, znamená pochopit, že dotyčný ublížil především sám sobě tím, že se nás dotkl, ať už vědomě, či nikoli. Prožitá krize nám dává příležitost osvobodit se z toxického vztahu, nebo naopak šanci ho proměnit. Skutečně odpustit proto neznamená rezignovat na spravedlnost a vlastní blaho, ale naopak obdarovat sám sebe něčím velmi cenným.

Amélia Fleurot *je francouzská koučka. Působí na Korsice.*

Portál, 2021
254 Kč
Překlad: Simona Filová

1001 HER s knížkou

Philippe Brasseur
Ilustrace Michaela Bergmannová

Láska ke knihám se v dětech dá probudit mnoha různými způsoby. Zdaleka to neobnáší jen předčítat nebo číst text. Jak to udělat? Hrou, kreslením, vymýšlením, mluvením, pantomimou, a to není zdaleka všechno.
Pojďte si hrát! Vytvořte „občanský průkaz“ své oblíbené knižní postavy, uspořádejte výstavu knih podle společné myšlenky či tématu ilustrace nebo namalujte podle knížky komiks.
Kniha je určená všem dospělým, kteří chtějí podporovat u dětí radost ze čtení a směrovat je ke čtenářství jako zábavné a objevné aktivitě.
Pro děti od 2 do 8 let.

Philippe Brasseur *je nezávislý belgický kreativec, ilustrátor, organizátor a šéfredaktor časopisů pro mládež, autor řady knih.*

Portál, 2021
212 Kč

foto Michala K. Rocmanová, #EYE2016 Štrasburk

foto Michala K. Rocmanová, #EYE2016 Štrasburk